

Τριώδιον

Ἦχος δ'. Τῇ Τετάρτῃ Πρωΐ

Τῇ Τετάρτῃ Ε' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗ Ι' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου,
Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθεσ ἀντοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀντοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχὸν σου Πατέρα, καὶ σέ,
Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου
Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες,
λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον
ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν
οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι
Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν,
προσφέρειν, οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες,
λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 20. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ
προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτήρ
ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε
τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας·
γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ
πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
φιλάνθρωπε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἥνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας
ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν
περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ,
συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 11. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - -

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ξύλου γευσάμενος, Ἀδὰμ μὴ
προσηκόντως, τῆς ἀκρασίας τοὺς καρπούς
πικρῶς ἐτρύγησεν, ὑψωθεὶς δὲ ἐν ξύλῳ
τοῦτον ἐλυτρώσω, Οἰκτίρμον, τῆς καταδίκης

τῆς χαλεπῆς· διό σοι ἀναβοῶμεν· Δίδου
ἡμῖν, ἐγκρατεύεσθαι Δέσποτα, ἀπὸ καρποῦ
φθοροποιοῦ, καὶ πράττειν σου τὸ θέλημα,
ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν
σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ
Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον
μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα, τὰ
σπλάγχνα ἡλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα,
ἐβόας· Οἶμοι Τέκνον ἐμόν! τίς ἡ θεία καὶ
ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ
πλάσμα σου. Ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 12. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - -

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.*

Τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ἀνυμνοῦντες
τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἄκραν ἀγαθότητα,
προσκυνοῦμέν σου αἰεὶ, Χριστέ ὁ Θεός·
ἐν τούτῳ γὰρ κατήσχυνας, τὰς δυνάμεις
τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκας σημειώσιν, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς σέ· ὅθεν εὐχαρίστως
βοῶμέν σοι· Πάντας ἀξιώσον, εὐθύμως
εἰρηνεύοντας, ἀποπληρῶσαι τῆς Νηστείας
τὸν χρόνον.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος β'. *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.*

Τὸν ἄμωμον Ποιμένα σε, καθορῶσα ἡ
Ἀμνάς, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενον, θρηνῶδοῦσα
μητρικῶς, ἐβόα· θανάτῳ σε, Υἱὲ κατέκρινεν
ὁ ἀχάριστος λαός, ἀνθ' ὧν νεφέλην
ἤπλωσας, εἰς διάβασιν αὐτῶ, οἱμοὶ
ἀτεκνοῦμαι ἢ ἄνανδρος! ἀλλ' ἐξανάστηθι
καὶ λάμψον Ἥλιε, καὶ δοξασθήσομαι ἐν τοῖς
υἱοῖς τῶν γηγενῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψῶσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων

καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ

σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδιὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πληθὺς Ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκδυσώπει, πληθος ἔχοντα οἰκτιρμῶν, τὰ πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Λατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ Ἀθλοφόροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θεοῖς, οὐδόλως ἐνείματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ θυσία προσήχθητε.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἠκύρωσαν δόγμα θεοστυγές, καὶ μέσον σταδίου, τεσσαράκοντα Ἀθληταί, ἐκήρυξαν Λόγον σαρκωθέντα, τὸν ἀλογίας τὸν κόσμον ῥυσάμενον.

Δόξα.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννου γενναίως, ἀπεκρούσαντο οἱ

σοφοί, ἀγάπη τηρούμενοι τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς
θυμὸν κινηθέντες τὸν δίκαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Ὑμνῶ σε Παρθένε ὅτι Θεόν, πανύμνητε
μόνη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίων
αἱμάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς
ἀπεκύησας.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὤδιθ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων,
καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν
Κύριον, οἱ Ἀθληταί, ἔναντι τυράννων,
ἐναθλοῦντες στερῶτάτα.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὕψωθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν
σωτηρίῳ σου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν
Κύριον, οἱ Ἀθληταί, ἔναντι τυράννων,
ἐναθλοῦντες στερῶτάτα.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μίαν γνώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταί
θανεῖν εἵλοντο, διὰ Χριστόν, καὶ πολυθειᾶς,
πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε
ὕψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω
μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ἐλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς
ματαιότητος δέσμιοι, διὰ Χριστόν, οἱ περὶ
τὸν Θεῖον, γεγονότες Τερέντιον.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ
Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Θεοδοκίον.

Σῶσόν με κήσασα τὸν ὑπεράγαθον
Κύριον, Μήτηρ ἀγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς
μου, πολυτάραχον κλύδωνα.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Τρίτης Ὠδῆς.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ
πεινῶντες παρήκαν γῆν, ὅτι στείρα ἔτεκεν
ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει
εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ
καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ
κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν
μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης
κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὤδιθ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ
εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Κατακρίνας τὴν ἔχθραν, ἐν τῷ Σταυρῷ
ἔτεινας, σοῦ Δικαιοκρίτα παλάμας, νῦν δὲ
κατάκριτον, ὄντα με πταισμάσι, σῶσον τὸν

ἄσωτον Σῶτερ, τὸν παραπικράναντα, σὲ τὸν μακρόθυμον. παθῶν, καὶ ἀνύψωσας Χριστὲ εἰς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσῃ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Τὴν κτηνώδη ποθήσας, παθοποιὸν βίωσιν, σοῦ τῶν ἐντολῶν ἐμακρύνθην, Σῶτερ πανάγαθε, ξένοις δουλούμενος, καὶ ἀκαθάρτοις πολίταις, νῦν δὲ ἐπιστρέφοντα, δέξαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Μογγιλάλου ὡς πάλαι, τὰς ἀκοὰς ἤνοιξας, ἄνοιξον ψυχῆς μου τὰ ὦτα, γνώμη κωφεύοντα, καὶ ἐνωτίζεσθαι, σοῦ τὸν σωτήριον λόγον, Ἰησοῦ ἀξίωσον, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Ἡ σωτήριος πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν γέφυρα τῶν Χριστιανῶν ἢ προστάτις, πάναγνε Δέσποινα, περιστατούμενον, ταῖς συμφοραῖς με τοῦ βίου, καὶ κλυδωνιζόμενον, Κόρη κυβέρνησον.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ γ'. Ἦχος β'.

Στειωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀνείλκυσάς με, ἐκ βαράθρων

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας σου Χριστέ, τὰ ἔθνη πάντα, τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἡγκαλίσω κατεγγύς, στήναι τοῦ κράτους σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρισυπόστατε Μονάς, ὑπερούσιε Τριάς, Θεότης μία, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὶς αἰνεῖν σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἱκανοί, Παρθενομῆτορ· σὺ γὰρ ἐν γυναιξί, μόνη, ὥφθης ἐκλεκτή, καὶ παμμακάριστος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐλογχεύθης τὴν πλευράν, χολῆς ἐγεύσω, δι' ἐμέ Ἰησοῦ, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς, παραπικράναντά σε.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος β'.

Στειωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ αἱμάτων οἰκείων οἱ Ἀθληταί, ἑαυτοῖς
πορφυρίδα βάψαντες, νῦν ὥραῖοι τοῖς
στίγμασι, τῷ Χριστῷ προσηνέχθησαν,
τρισηλίου δόξης φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ
ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας·
ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν αὐτῶν
μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν, ἱαμάτων
χαρίσματα, οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν·
Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ,
δωρηθῆναι ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ
πιστῶς ἐκτελοῦσι, τὴν πάμφωτον μνήμην
ὑμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβῳ χορός, οἱ
γνωστοὶ δὲ μακρόθεν ἴστανται νῦν, μόνη δὲ
συνέχομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν
σφαγὴν σου τέκνον, ὁρῶσα τὴν ἄδικον, ἡ
Παρθένος ἔλεγε, τὰς ὀψεις σπαράττουσα·
Δεῦρο πᾶσα κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα,
συνάλγησον, θρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ
Κυρίου σου, καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκραξον· Δόξα
σοὶ τῷ πάντων Ποιητῇ, ὅτι θέλων πάσχεις
ὑπεράγαθε, καὶ ἐκουσίως σταυροῦσαι, τοῦ
σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ δ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραιώθητε μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσεσι
φαιδρυνόμενοι, ὑπὲρ σάπφειρον χρυσίον τε,
καρτεροῖς ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς
Τριάδος δεξάμενοι, πάντα πόνον, πᾶσαν
νέκρωσιν, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, δαίμοσιν
ἀφρόνως οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ θεόφρονες
ἐκραύγαζον, ὁμιλοῦντες πόνοις καὶ
κολάσεσιν.

Δόξα.

Ἰαμάτων χαρίσματα, χάριν
ἀδαπάνητον, ῥῶσιν ἄπαυστον,
ἀναβλύζοντες Μακάριοι, τῶν ἀνθρώπων
πάθη θεραπεύετε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς
κυκλούμενος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι·
Σπεῦσον σῶσόν με, τὸν Σωτῆρα Λόγον ἡ
κυήσασα.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὤδιθ' ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τροπάγια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφόροι, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πανεύφημοι.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφόροι, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πανεύφημοι.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σου ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Αἱμάτων ἐπιρροαῖς ξηράναντες, τῆς ἀπάτης, τὸν βυθὸν μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν κατηρδεύσατε.

Δόξα.

Λογίων τῶν ἐνθέων πληρούμενοι, Ἀθλοφόροι, τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν Πνεύματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λυτρούμενος ἐπέφανεν Ἀχραντε, τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ σου ὁ ὑπέρθεος, ἄνθρωπος Κόρη γενόμενος.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὤδιθ' ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Αἰδῇ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάγια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύϊ σου Ἰησοῦ νευρούμενοι, ἐξενέυρισαν ἐχθροῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοί, ἀνεδείχθησαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίοντες, καὶ ῥίψαντες τὸν ἰσχυρόν, οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἰσχύϊ σου Ἰησοῦ νευρούμενοι, ἐξενέυρισαν ἐχθροῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοί, ἀνεδείχθησαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίοντες, καὶ ῥίψαντες τὸν ἰσχυρόν, οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Στίχ. Ὅσα ἠϋξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Νενίκηκας, τὸν πολυμορφον ὄφιν, καὶ τὴν τούτου τοῖς ποσὶ σου συντρίψας, ὡς ἀληθῶς, κεφαλὴν νικηφόρον, τῇ κορυφῇ σου διάδημα εἴληφας, Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων συμμετόχε.

Δόξα.

Ἰάματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει, καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει τὰς φάλαγγας, ἀπάντων

δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας ἀρδεύει τῇ
χάριτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατάσκιον, προεώρα σε ὄρος, ὁ
Προφήτης Ἀββακούμ Θεοτόκε, ἐκ σοῦ Θεός,
ὑπὲρ λόγον προήλθε, σεσαρκωμένος, καὶ
κόσμον διέσωσε, τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς,
ἀμαρτίας δεινῶς συνεχόμενον.

Ὁ Εἰσμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
Ἄϊδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους
καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις,
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου,
Πομπηίου, καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἑξ· ἔτι
δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ
Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας
Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου καὶ Ἀζᾶ
Διακόνου.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Δῆμος ὁ ἐν Σμύρνῃ
μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος αψξγ' (1763), ξίφει
τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις
πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ε', τοῦ
νέου ἱερομάρτυρος, ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου, τοῦ δι' ἀγχόνης μαρτυρήσαντος
ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ἔτος αωκα' (1821).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Μηναιίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,
κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ
εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅτα εὐήκοα πρὸς θεῖαν, ἀποπλήρωσιν
Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, κεκτημένοι
Σοφοί, ἐμέλπετε προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμους ἐνθέους Ἀθλοφόροι,
ἀντεθήκατε προστάγμασιν ἀνόμων,
κελευόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· ᾧ βοῶμεν·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποιναῖς ἐκδεδωκότες,
ἀπηρνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ
ὀφθέντος ἐν γῇ, καὶ σάρκα εἰληφότος· ᾧ
μελωδεῖτε Μάρτυρες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Ἄνω τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατείναντες
Γενναῖοι τὰς βασάνους, στερῶτάτη ψυχῇ,
ἡνέγκατε βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τρεῦσαντας πάλαι τοὺς γεννάρχας,
παραβάσεως ἀτόπου πλημμελεία, ἐν νηδῷ
Χριστόν, ἀρρέευστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν
ζωὴν ἀνήγαγες, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν
Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν,
ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι,
περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν
Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ
παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὁ θεόφρων
Τερέντιος, σὺν Ἀφρικανῷ τε, Μάξιμος
Πομπήϊος, ὁ θεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς
Θεόδωρος, ἅμα τῇ λοιπῇ τῶν συμμαρτύρων
χορεία, Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα
τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῇ ἀγάπῃ, γενναίως
ἐναθλοῦσιν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ
βουνεύροις τυπτόμενοι, καὶ ἀνηλεῶς, οἱ
Ἀθληταὶ ξόμενοι, τριβόλοις κεντούμενοι,
καὶ τοῖς θηρσὶ ῥιπτούμενοι, καὶ
πυρακτωθεῖσιν, ὀβελίσκοις τὰ στέρνα,
φλεγόμενοι ἐβόων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι
Μάρτυρες, τεθανατωμένους, ἐν τῇ
πλάνῃ ἔσωσαν, ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν,
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, καὶ τὰ
φωταυγὴ ἐξεικονίζοντες πάθη, βασάνοις
πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξαντο
ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ κιθάρα εὐρυθμος, κρουομένη
τῷ Πνεύματι, καὶ τὰς διανοίας, τῶν πιστῶν
ἡδύνουσα, τετράριθμος πέφυκε, τῶν
Ἀθλοφόρων θεία δεκάς, θεῖον κορυφαῖον,
κεκτημένη βοῶντα· Τερέντιον τὸν μέγαν,
Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, πεπτωκυῖαν
ἀνάστησον, τετραυματισμένην, τὴν
ψυχὴν μου ἴασαι, τῇ λόγχῃ Πανάμωμε,
τῇ κεντησάσῃ θεῖαν πλευράν, τοῦ ἐκ τῆς
γαστροῦ σου, σαρκωθέντος Σωτῆρος, ὃν
Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἰερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὁδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος
καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Τῷ ἀκοιμήτῳ ὄμματι, ἐπιβλέψας με
οἰκτεῖρον, τῷ τῆς ῥαθυμίας νυσταγμῷ
κρατούμενον, καὶ ὕπνῳ, δουλεύοντα, τῶν
ἡδονῶν ἐν κλίνῃ παθῶν, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ

τὴν κεφαλὴν σου προσκλίνας, καὶ θέλων
ἀφυπνώσας, καὶ τὴν νύκτα μειώσας, Χριστὲ
τῆς ἁμαρτίας, φῶς ὦν δικαιοσύνης.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Πλουτοποιοῖς χαρίσμασι, κοσμηθεὶς
ἐκ βαπτίσματος, μᾶλλον τὴν πενίαν τῶν
κακῶν ἠγάπησα, καὶ ξένος γεγένημαι, τῶν
ἀρετῶν ὁ τάλας ἐγώ, χώραν εἰς μακράν,
ἀποδημήσας κακίας· διό με ἐπιστρέψας,
ἐναγκάλισαι Σῶτερ, τῷ σῶ Σταυρῷ
τειχίζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Μέθην παθῶν ἀπόρριψον, καὶ δακρῶν
ἐκζήτησον, τὸν καθαρτικὸν διὰ νηστείας
οἶνον ψυχῇ, καρδίαν εὐφραίνοντα, καὶ
ἡδονὰς μαραίνοντα, καὶ τὰς τῆς σαρκός,
ἀποτεφροῦντα καμίλους, καὶ σπεῦσον
τῷ παγέντι, διὰ σὲ ἐπὶ ξύλου, Χριστῷ
συσταυρωθῆναι, καὶ ζῆσαι εἰς αἰῶνας.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ
Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.*

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου
τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς
ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ
πλευρᾶς τοῦ τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς,
ἀποκαθαίρουσα ῥεῖθροις· πρὸς σὲ γὰρ
ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ
ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

**Ὤδι ἡ'. Ἦχος β'. Τὸν
ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς.**

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ
Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Τὸν σταυρωθέντα σαρκικῶς, καὶ θεϊκῶς
μὴ παθόντα Ἰησοῦν, ὑμνοῦσιν οἱ ἄγγελοι,
καὶ ἡμεῖς οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας
ἅπαντας.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται,
καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Ἐν τῇ σταυρώσει σου Χριστέ,
τὸν ἐπονείδιστον θάνατον ἐλών, τὸν
ἐπικατάρατον, ἔσωσας ἡμᾶς, φθορᾶς
ἐκλυτρωσάμενος.

Στίχ. *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Τριαδικόν.

Χερουβικῶς σὲ ὦ Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος ὑμνῶ, τὴν μίαν Θεότητα, ἀναρχον
ἀπλήν, καὶ πᾶσιν ἀκατάληπτον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῖς ἐγκωμίοις σε Ἀγνή, λαμπρῶς
γεραίρουσι· πᾶσαι αἱ γενεαὶ τὸν Κτίστην
γὰρ τέτοκας· ὦ θαῦμα φρικτόν, καὶ ἔργον
παμμακάριστον!

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάντα ὑπήνεγκας παθεῖν, ὑπὲρ ἐνός
τοῦ σωθῆναί με Χριστέ ὑμνῶ σου τὴν
Σταύρωσιν, τοὺς ἥλους, τὴν σφαγὴν εἰς τοὺς
αἰῶνας ἅπαντας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς, ἐν οὐρανοῖς
δοξαζόμενον Θεόν, αἰνέσωμεν ἅπαντες οἱ
γγεγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτηρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰσμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον
Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς
ἀπὸ γαστροῦς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμα βρῦει ἡ σορός, τῶν Μαρτύρων
ἐκ πηγῆς θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη
αἰεί, προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, σῶμα,
καρδίαν καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ

τόν Σωτῆρα Χριστόν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὡς ἄνθη θεῖα τοῦ ἀγροῦ, ὥσπερ ῥόδα μυστικά ἐξηγηθήσατε, καὶ εὐωδίας σεπτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσώδη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες, τῇ θεῖα χάριτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιαγάστοι.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Σήμερον Μάξιμον πιστοί, καὶ Ἀλέξανδρον ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα, Πομπήϊον, Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημήσωμεν, καὶ μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἦγγικε, πρόσεχε ψυχῇ, ἡ τοῦ Κτίστου τελευταία ἐπέλευσις, οἱ θρόνοι τίθενται, καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν, ὁ δὲ Κριτὴς ὡς ἀγαθός, βοᾷ· Ἐτοιμάσθητε· Σπεῦσον οὖν βόησον, τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶσόν με.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν ψυχὴν μου ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν παραβάσεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνόν,

τῆς θείας ἀνάδειξον, ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ᾤμωσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ὁρῶν σε ἠπλωμένον ἐπὶ Σταυροῦ, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, πᾶσα δὲ γῆ, τρόμῳ ἐκλονεῖτο Παμβασιλεῦ, ἐθελουσίως βλέπουσα, πάσχοντα τὸν φύσει σε ἀπαθῆ· διό σε ἱκετεύω, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἱατρὸς Χριστὲ θεράπευσον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁδοὺς σωτηριώδεις καταλιπών, τὰς εἰς Αἶδην φερούσας διώδευσα, σκότος βαθύ, ἔχων περικύκλω τὰς ἡδονάς, καὶ τῶν παθῶν τὸν ὄλισθον, καὶ τὴν καταιγίδα τῶν πειρασμῶν· διό σε ἱκετεύω τῷ σῷ Σταυρῷ με σῶσον, Χριστὲ ὡς μόνος πολυέλεος.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Χειμῶνι συνεχόμενος πειρασμῶν, καὶ παθῶν τρικυμίαις ποντοῦμενος, καὶ ἡδονῶν, σάλῳ χειμαζόμενος χαλεπῶς, τὸ τῆς Νηστείας πέλαγος, ἔφθασα τὸ πρᾶον καὶ γαληνόν, ἐν ᾧ με κυβερνήσας, τῷ σῷ Σταυρῷ Οἰκτίρμον, πρὸς σωτηρίαν ἐγκαθόρμισον.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλαγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν
τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ,
ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός, ἄνευ
φθοράς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν
μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ
καρδία, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Θ'. Ἦχος β'. Τὴν παρθενίαν σου.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Ἐκὼν ὑπέμεινας, σταυρωθῆναι Σωτὴρ
ἡμῶν, ἵνα παρὰ σῃς πᾶσι ζωὴν, τοῦ
θανάτου ἐκλυτρωσάμενος.

Στίχ. Τοῦ κατενθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Εὐλῶ νενέκρωμαι, καὶ Σταυροῦ ξύλῳ
ἔζησα, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς μου προσηλωθεὶς, τὸν
ἐχθρόν μου ἐθανάτωσε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὡς συνυπάρχοντα, τὸν Υἱόν τῷ
Γεννήτορι καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρόν,
ὁμοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θαῦμα παράδοξον, καὶ ἐξαισίον
ἄκουσμα! πῶς καὶ ὡς μήτηρ τίκτεις Ἀγνή,
καὶ οὐκ ἔγνωσ ὡς παρθένος φθοράν;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμνῶ τὴν λόγχην σου, ἀνυμνῶ καὶ τοὺς
ἥλους σου τὸν σπόγγον τὸν κάλαμον τὸν
Σταυρόν, δι' ὧν σέσωσμαι, Ἰησοῦ ὁ Θεός.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος β'.

Τὴν παρθενίαν σου Θεοτόκε ἀμίαντε, ἦν
οὐ κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ὕμνοις
ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὡρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου,
τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσιν, ἀπὸ

πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τῶν Ἀγίων καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἢ ἐξομολόγησις

αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν
σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,
Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν, καταλιποῦσα
ψυχὴ μου, ἐπὶ τὸ βάθος τῆς ἀμαρτίας
κατελήλυθας, πονηροῖς ὁδοστάταις
ἐμπεσοῦσα, τραυμάτων δὲ ὁδωδότην
γέμουσα, κεῖται ἐρριμμένη ἄπορος.
Διὸ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διὰ σὲ
σταυρωθέντι, καὶ μώλωπας ἐκουσίως
δεξαμένῳ. Ἐπιμελήθητί μου Κύριε, καὶ
σώσόν με.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Τοῖς ληστρικοῖς λογισμοῖς,
τραυματισθεὶς ὁ δαίλαιος, ἡμίθνητος γέγονα
Κύριε. Προφητῶν δὲ ὁ χορὸς παρείδεν,
ἡμιθανῇ κατιδὼν τυγχάνοντα, καὶ τέχναις
ἀνθρωπίναις ἀνιάτρευτον. Διὸ χαλεπῶς
ὀδυνώμενος, ἐν ταπεινώσει καρδίας
κραυγάζω σοι. Χριστὲ ὁ Θεός, ἐπίχεε ὡς
εὐσπλαγχνος, ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ

ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς, τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι ἠὺφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδε σε, σαρκὶ κρεμάμενον τῷ ξύλῳ, τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο καὶ ὠλόλυξε δακρύνουσα· Λόγε, ποῦ μου ἔδυσ παμφίλτατε Ἰησοῦ, Υἱέ μου καὶ Κύριε; μὴ λίπης με μόνην, Χριστὲ τὴν τεκοῦσάν σε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. **(μ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὠραν.*

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)